

BUTLLETÍ OFICIAL

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Cinquè període

Número 433
20 de novembre de 2014

SUMARI

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

——— Projecte de llei de creació de l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques per al foment del sector audiovisual i per a la difusió cultural digital

Tram. 200-00023/10

Correcció d'errades de publicació (BOPC 430) p. 3

Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost p. 3

Esmenes reservades per a defensar en el Ple p. 6

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

ISSN: 0213-7798 · Dipòsit legal: B-20.066-1980 · Imprès al Parlament

www.parlament.cat

3. TRAMITACIONS EN CURS

Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost

3.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI I ALTRES PROPOSTES DE NORMA

3.01.01. PROJECTES DE LLEI

— **Projecte de llei de creació de l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques per al foment del sector audiovisual i per a la difusió cultural digital**

Tram. 200-00023/10

Correcció d'errades de publicació (BOPC 430)

En el BOPC 430, a la pàg. 9.

Títol o epígraf: Informe de la Ponència de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost.

On hi diu:

«Recomanacions de la Ponència

»La Ponència recomana l'adopció de l'esmena 17.

»La Ponència recomana l'adopció d'una esmena transaccional entre les esmenes 3 i 16 amb la redacció següent, situada a l'article 17:

«“El departament competent en matèria de cultura ha de presentar al Parlament, amb una periodicitat anual, un informe sobre la destinació dels fons a què fa referència l'article 1.2 i del Fons de foment per a la difusió cultural digital, sobre els criteris d'atorgament d'aquests fons i sobre el resultat de les actuacions dutes a terme d'acord amb l'article 11.2, i donar-ne compte en el marc de la comissió corresponent”»

Hi ha de dir:

«Recomanacions de la Ponència

»La Ponència recomana l'adopció de l'esmena 17.

»La Ponència recomana l'adopció d'una esmena transaccional entre les esmenes 3, 16 i 18 amb la redacció següent, situada a l'article 17:

«“El departament competent en matèria de cultura ha de presentar al Parlament, amb una periodicitat anual, un informe sobre la destinació dels fons a què fa referència l'article 1.2 i del Fons de foment per a la difusió cultural digital, sobre els criteris d'atorgament d'aquests fons i sobre el resultat de les actuacions dutes a terme d'acord amb l'article 11.2, i donar-ne compte en el marc de la comissió corresponent”»

A LA PRESIDENTA DEL PARLAMENT

La Comissió d'Economia, Finances i Pressupost, en la sessió tinguda el dia 19 de novembre de 2014, ha estudiat el text del Projecte de llei de l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques i de foment del sector audiovisual i la difusió cultural digital (tram. 200-00023/10), i les esmenes presentades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb el que disposa l'article 109.5 i 6 del Reglament del Parlament, i recollint les modificacions aprovades per la Comissió, ha acordat d'establir el dictamen següent:

PROJECTE DE LLEI DE L'IMPOST SOBRE LA PROVISIÓ DE CONTINGUTS PER PART DE PRESTADORS DE SERVEIS DE COMUNICACIONS ELECTRÒNIQUES I DE FOMENT DEL SECTOR AUDIOVISUAL I LA DIFUSIÓ CULTURAL DIGITAL

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Generalitat té competència per a establir tributs propis mitjançant una llei del Parlament, sobre els quals té capacitat normativa, d'acord amb l'article 203.5 de l'Estatut d'autonomia. Així mateix, l'article 127 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria de cultura.

Aquesta llei té per objecte crear, com a tribut propi de la Generalitat, l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques, com a tribut finalista que té l'objectiu de dotar els fons següents:

a) Els fons creats per l'article 29 de la Llei 20/2010, del 7 de juliol, del cinema, per al foment de la indústria cinematogràfica i audiovisual de Catalunya.

b) El Fons per al foment de la difusió cultural digital, creat *ex novo* per mitjà d'aquesta llei, per a fomentar la creació de continguts culturals digitals i fer-los accessibles al públic.

L'impost grava la disponibilitat del servei d'accés a continguts existents en xarxes de comunicacions electròniques, per mitjà de la contractació amb empreses prestadores d'aquest servei. Tot i que el contribuent és la persona física o jurídica o l'entitat sense personalitat jurídica que contracta el servei, l'empresa prestadora és el subjecte passiu a títol de substitut del contribuent.

La creació de l'impost no comporta cap càrrega tributària a les persones que tenen contractat el servei d'accés a continguts en xarxes de comunicacions electròniques, perquè els prestadors del servei, com a substituïts, han de pagar la quota tributària i no en po-

den repercutir l'import en el contribuent, la qual cosa ha d'ésser supervisada per l'Agència Tributària de Catalunya i els òrgans competents en matèria de consum.

La Llei 20/2010, del 7 de juliol, del cinema, dins el capítol IV, de mesures de foment de la indústria cinematogràfica i audiovisual a Catalunya, estableix cinc fons d'ajuts: el Fons per al foment de la producció d'obres cinematogràfiques i audiovisuals, el Fons per al foment de la distribució independent, el Fons per al foment de l'exhibició, el Fons per al foment de la difusió i la promoció de les obres i la cultura cinematogràfiques i el Fons per al foment de la competitivitat empresarial. Ara bé, cal tenir present la situació actual de crisi econòmica, que, per una banda, ha perjudicat greument la indústria cultural –i, en particular, la indústria cinematogràfica– i, per una altra banda, ha reduït els ingressos de l'Administració de la Generalitat. L'impost constitueix una nova font d'ingressos que ha de permetre dotar aquests fons en funció de les necessitats estratègiques determinades, per a impulsar la indústria cinematogràfica i audiovisual. Aquests ingressos han d'ésser addicionals a les dotacions pròpies que el pressupost de l'Institut Català de les Empreses Culturals destina al foment del sector audiovisual.

Així mateix, es crea el Fons per al foment de la difusió cultural digital i es vincula a actuacions que permetin crear continguts culturals digitals i posar-los a disposició pública per mitjà de polítiques de digitalització.

Aquesta llei consta de disset articles –disposats en dos capítols–, una disposició modificativa i dues disposicions finals.

El capítol I regula els diferents elements de l'impost: naturalesa i objectiu, àmbit territorial d'aplicació, fet imposable, supòsits de subjecció i d'exempció, subjectes passius, període impositiu, meritació, quota tributària i autoliquidació. També determina que l'Agència Tributària de Catalunya s'encarrega de la gestió, recaptació, comprovació i inspecció de l'impost. Finalment, regula les infraccions, les sancions, els recursos i les reclamacions.

El capítol II crea el Fons per al foment de la difusió cultural digital i regula la gestió tant d'aquest fons com dels fons per al foment de la indústria audiovisual de Catalunya, creats per la Llei 20/2010.

S'inclou una disposició modificativa de l'article 18 de la Llei 1/1991, del 27 de febrer, reguladora del règim sancionador en matèria de joc.

La disposició final primera faculta el Govern per a dictar les disposicions de desplegament que calguin i la disposició final segona estableix l'entrada en vigor de la Llei.

CAPÍTOL I. IMPOST SOBRE LA PROVISIÓ DE CONTINGUTS PER PART DE PRESTADORS DE SERVEIS DE COMUNICACIONS ELECTRÒNIQUES

ARTICLE 1. NATURALESA I OBJECTIU

1. L'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques és un tribut propi de la Generalitat, de naturalesa finalista.

2. L'objectiu de l'impost és dotar els fons per al foment de la indústria audiovisual de Catalunya creats per l'article 29 de la Llei 20/2010, del 7 de juliol, del cinema, i el Fons de foment per a la difusió cultural digital, creat per l'article 14 d'aquesta llei, amb la finalitat de finançar les actuacions i les mesures a què estan destinats aquests fons, d'acord amb llur norma de creació.

ARTICLE 2. ÀMBIT TERRITORIAL D'APLICACIÓ

L'impost és aplicable en l'àmbit territorial de Catalunya.

ARTICLE 3. FET IMPOSABLE

1. Constitueix el fet imposable de l'impost la disponibilitat del servei d'accés a continguts existents en xarxes de comunicacions electròniques, per mitjà de la contractació amb un operador de serveis, a què fa referència l'apartat 2, amb independència de la modalitat d'accés al servei.

2. Als efectes del que estableix aquesta llei, s'entén per *operador de serveis* les persones físiques o jurídiques inscrites en el Registre d'operadors de xarxes i de serveis de comunicacions electròniques, depenent de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, que presten aquest servei a Catalunya.

ARTICLE 4. SUPÒSITS DE SUBJECCIÓ

Resten subjectes a l'impost els serveis d'accés a continguts en xarxes de comunicacions electròniques següents:

a) Els que estan vinculats o associats a la contractació de la telefonia fixa d'un immoble, o referits de qualsevol manera a un immoble en particular, si l'immoble està situat al territori de Catalunya.

b) Els que es duen a terme per mitjà d'un dispositiu mòbil que permeti l'accés a continguts existents en xarxes de comunicacions electròniques des de diferents localitzacions, si els usuaris que contracten aquest servei tenen la residència habitual a Catalunya o, en el cas que els usuaris siguin professionals o empreses, si tenen el domicili fiscal a Catalunya.

ARTICLE 5. SUPÒSIT D'EXEMPCIÓ

La disponibilitat del servei a què fa referència l'article 3.1 resta exempta de l'impost si s'efectua per mitjà de

la contractació amb un operador constituït en persona jurídica sense ànim de lucre.

ARTICLE 6. SUBJECTES PASSIUS

1. És subjecte passiu de l'impost, a títol de contribuent, la persona física o jurídica o les entitats sense personalitat jurídica a què fa referència l'article 35.4 de la Llei de l'Estat 58/2003, del 17 de desembre, general tributària, que té contractat el servei a què fan referència els articles 3 i 4.

2. És subjecte passiu de l'impost, a títol de substitut del contribuent, la persona física o jurídica prestadora del servei a què fa referència l'article 3.2.

3. El substitut no pot exigir al contribuent l'import de les obligacions tributàries satisfetes, d'acord amb el que estableix l'article 36.3 de la Llei de l'Estat 58/2003.

ARTICLE 7. PERÍODE IMPOSITIU

El període impositiu de l'impost coincideix amb el mes natural.

ARTICLE 8. MERITACIÓ

1. L'impost es merita periòdicament el primer dia de cada mes natural.

2. Si l'alta d'un usuari al servei es produeix un dia diferent del primer dia del mes natural, i aquesta alta no deriva d'un canvi entre els diferents operadors del servei, l'impost es merita el dia en què es produeix la contractació del servei.

ARTICLE 9. QUOTA TRIBUTÀRIA

1. S'estableix una quota tributària fixa de 0,25 euros per contracte de servei d'accés a continguts en xarxes de comunicacions electròniques i per cada període impositiu.

2. Si l'usuari es dona de baixa del servei i no el contracta a un altre operador, la quota tributària es prorrateja pel temps de contractació efectiva del servei.

3. Si l'usuari es dona d'alta al servei un dia diferent del primer dia del mes natural i no disposa d'un contracte previ amb un altre operador, la quota tributària es prorrateja pel temps comprès entre el dia de l'alta i el de finalització del període impositiu.

ARTICLE 10. AUTOLIQUIDACIÓ

1. El substitut del contribuent està obligat a presentar l'autoliquidació de l'impost i a efectuar-ne l'ingrés corresponent dins el termini que es fixi per reglament.

2. El model d'autoliquidació s'ha d'aprovar per mitjà d'una ordre del conseller del departament competent en matèria tributària.

ARTICLE 11. GESTIÓ, RECAPTACIÓ, COMPROVACIÓ I INSPECCIÓ

1. La gestió, la recaptació, la comprovació i la inspecció de l'impost corresponen a l'Agència Tributària de Catalunya, d'acord amb el que estableix la Llei 7/2007, del 17 de juliol, de l'Agència Tributària de Catalunya, sens perjudici de la col·laboració amb els òrgans d'inspecció sectorialment competents per raó dels serveis i els operadors dels serveis que són objecte de control.

2. El departament competent en matèria de cultura ha de col·laborar amb l'Agència Tributària de Catalunya i els òrgans competents en matèria de consum per a vetllar pel compliment del que estableix l'article 6.3.

ARTICLE 12. INFRACCIONS I SANCIONS

1. Les infraccions tributàries es tipifiquen i se sancionen d'acord amb el que estableix la Llei de l'Estat 58/2003 i les normes reglamentàries que la desenvolupen.

2. Les sancions han d'ésser imposades pels òrgans competents de l'Agència Tributària de Catalunya.

3. Les sancions a què fa referència l'apartat 1 s'apliquen sens perjudici de les sancions que puguin ésser aplicables per la comissió d'infraccions tipificades per la normativa de protecció dels drets i deures dels consumidors i usuaris, per als casos en què les persones físiques o jurídiques prestadores del servei a què fa referència l'article 3.2 repercuteixin al contribuent l'import de l'impost.

ARTICLE 13. RECURSOS I RECLAMACIONS

Contra els actes de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dictats en l'àmbit de l'impost es pot interposar un recurs de reposició potestatiu o una reclamació econòmicoadministrativa davant la Junta de Finances.

CAPÍTOL II. FONS PER AL FOMENT DE LA DIFUSIÓ CULTURAL DIGITAL I DE LA INDÚSTRIA AUDIOVISUAL DE CATALUNYA

ARTICLE 14. CREACIÓ DEL FONS PER AL FOMENT DE LA DIFUSIÓ CULTURAL DIGITAL

1. Es crea el Fons per al foment de la difusió cultural digital com a mecanisme destinat a finançar polítiques públiques que promoguin l'accés dels ciutadans a continguts culturals digitals.

2. Els recursos del Fons s'han de destinar a projectes o actuacions que permetin crear continguts culturals digitals i fer-los accessibles al públic per mitjà de polítiques de digitalització.

ARTICLE 15. GESTIÓ DELS FONDS

Els fons a què fa referència l'article 1.2 han d'ésser gestionats pel departament competent en matèria de cultura.

ARTICLE 16. DESPLEGAMENT REGLAMENTARI DELS FONDS

1. Els reglaments reguladors dels fons a què fa referència l'article 1.2 han d'establir, com a mínim:

- a) Els criteris d'atorgament dels ajuts, d'acord amb el que estableix la Llei 20/2010, del 7 de juliol, del cinema.
- b) La gestió que s'ha de fer en el cas que hi hagi romanents en cadascun dels fons, amb l'especificació del fons a què es destinaran en l'exercici posterior, d'acord amb la normativa pressupostària vigent.
- c) Un sistema pel qual els projectes que rebin ajuts de caràcter reintegrable i que obtinguin beneficis d'explo-tació hagin de retornar els ajuts, totalment o parcialment, perquè reverteixin de nou al fons.

2. El departament competent en matèria de cultura ha de garantir la participació dels professionals del sector audiovisual en l'establiment dels criteris d'atorgament dels fons.

3. S'ha d'establir per reglament un percentatge mínim de recaptació anual de l'impost per a cada un dels fons. Aquest percentatge no pot ésser inferior al 2% de la recaptació total.

ARTICLE 17. INFORME SOBRE LA DESTINACIÓ DELS FONDS

El departament competent en matèria de cultura ha de presentar al Parlament, amb una periodicitat anual, un informe sobre la destinació dels fons a què fa referència l'article 1.2, sobre els criteris d'atorgament d'aquests fons i sobre el resultat de les actuacions dutes a terme d'acord amb l'article 11.2, i donar-ne compte en el marc de la comissió corresponent.

DISPOSICIÓ MODIFICATIVA

Es modifica l'apartat 3 de l'article 18 de la Llei 1/1991, del 27 de febrer, reguladora del règim sancionador en matèria de joc, que resta redactat de la manera següent:

«3. Un cop executada una fiança, la persona o l'entitat que l'ha constituïda disposa del termini fixat per reglament per a reposar-la íntegrament; si no ho fa, se suspèn l'autorització corresponent fins que la fiança no ha estat totalment reposada. Si la fiança s'executa per deutes tributaris de la persona o l'entitat que l'ha constituïda, se suspèn l'autorització corresponent fins que no s'acrediti que s'ha extingit el deute tributari o que s'ha acordat l'ajornament o el fraccionament del paga-

ment, en els termes de l'article 59 i concordants de la Llei de l'Estat 58/2003, del 17 de desembre, general tributària.»

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. AUTORITZACIÓ DE DESPLEGAMENT

Es faculta el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per a desplegar i aplicar aquesta llei.

SEGONA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 19 de novembre de 2014

La secretària de la Comissió El president de la Comissió
Alba Vergés i Bosch Antoni Fernández Teixidó

Esmenes reservades per a defensar en el Ple

8 ESMENA NÚM. 8

D'addició

GP del Partit Popular de Catalunya (1)

«Article 3. Gestió dels fons

1. El departament competent en matèria de cultura és l'encarregat de gestionar els fons esmentats a l'article 1.2.

2. La recaptació derivada d'aquest impost es distribuirà de la següent manera entre ambdós fons:

– 50% al Fons per al foment de la indústria audiovisual.

– 50% al Fons de foment per a la difusió cultural.

3. El departament responsable d'aquests fons haurà d'aprovar anualment les normes que regulen la seva gestió i distribució.»

11 ESMENA NÚM. 11

De modificació

GP del Partit Popular de Catalunya (2)

«Article 8. Període impositiu

El període impositiu coincideix amb l'any natural.»

12 ESMENA NÚM. 12

De modificació

GP del Partit Popular de Catalunya (3)

«Article 9. Meritació

1. L'impost es merita periòdicament el primer dia de cada any natural.

2. En cas que l'alta d'una persona usuària al servei es produeixi un dia diferent del primer dia de *l'any* natural, i aquesta alta no derivi d'un canvi entre els diferents operadors del servei, l'impost es merita el dia en què es produeixi la contractació del servei.»

13 ESMENA NÚM. 13

De modificació

GP del Partit Popular de Catalunya (4)

«Article 10. Quota tributària

1. S'estableix una quota tributària fixa de 0,015 euros per contracte de servei d'accés a continguts en xarxes de comunicacions electròniques i per cada període impositiu.

2. En cas que la persona usuària es doni de baixa del servei sense contractar-lo a un altre operador, la quo-

ta tributària es prorratejarà pel temps de contractació efectiva del servei.

3. Tanmateix, en cas que la persona usuària es doni d'alta al servei un dia diferent del primer dia de cada *any* natural, i no disposi prèviament d'un contracte amb un altre operador, la quota tributària es prorratejarà pel temps comprès entre el dia de l'alta i el de finalització del període impositiu.»

19 ESMENA NÚM. 19

De modificació

GP del Partit Popular de Catalunya

«Disposició final primera. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor *als sis mesos* de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.»